

SZAFARZE PO EDENIE

Tekst biblijny: 1 Tes 2,4.

Cel lekcji

Poznanie: Odkrycie biblijnego pojęcia szafarstwa zarówno w *Starym Testamencie* jak i w *Nowym Testamencie*.

Odczucie: Odczucie osobistego powołania do szafarstwa w kontekście życiowej sytuacji.

Działanie: Tworzenie osobistego planu służącego jako przewodnik w osobistym uczestniczeniu w szafarstwie.

Plan nauczania

I. Poznanie: Definicja szafarstwa.

- A. Jaka była rola szafarza w czasach starotestamentowych w porównaniu z czasami nowotestamentowymi?
- B. Co powierzono szafarzom w czasach biblijnych?
- C. Jakie są nasze obowiązki jako szafarzy?

II. Odczucie: Powszechne powołanie.

- A. Jak możemy wiernie wypełniać powołanie, które odczuwamy we współczesnym świecie, w którym żyjemy?
- B. Jak możemy doświadczyć misyjnego zapału biblijnych szafarzy?

III. Działanie: Wzorce szafarstwa.

- A. Które elementy biblijnego wzorca szafarstwa muszą zostać zastosowane w ramach współczesnego szafarstwa?
- B. Jakie kluczowe dziedziny życia muszą zostać uwzględnione w planach naszego osobistego szafarstwa?
- C. Jak powinniśmy wyjaśniać nasze decyzje związane z szafarstwem naszym bliskim i przyjaciółom, zwłaszcza tym, którzy nie zgadzają się z naszymi poglądami?

Podsumowanie: Te podstawowe składniki biblijnego szafarstwa są wplecione w życie wiernych wyznawców Boga, których historie są zapisane w *Piśmie Świętym*. Pochodnia szafarstwa była przekazywana z pokolenia na pokolenie. Teraz przyszła nasza kolej, by żyć jak wierni szafarze i przekazać pochodnię pokoleniu, które przyjdzie po nas.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: 1 Tes 2,4.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Wierni szafarze są zdecydowani w tym, by mieć na względzie najlepsze interesy ich Przełożonego, Boga.

Tylko dla nauczyciela: Lekcja tego tygodnia skupia się na biblijnym znaczeniu szafarstwa badając przykłady zarówno ze *Starego Testamentu* jak i z *Nowego Testamentu*. Biblijne zasady stanowią podstawę szafarstwa. Współczesne szafarstwo stara się odzwierciedlać te wartości w dzisiejszych kontekstach i przekazać entuzjazm służby dla Pana przyszłym pokoleniom.

Wstępna dyskusja: Słowo „szafarz” nie jest popularne we współczesnym słowniku. Kontekst społeczny, w którym powstała instytucja szafarza nie jest powszechny we współczesnym świecie zdominowanym przez ekonomie oparte na założeniach demokratycznych, socjalistycznych i komunistycznych. Przeczytaj poniższą listę potencjalnych stanowisk pracy i zapytaj uczestników lekcji, które z tych współczesnych stanowisk najlepiej oddaje rolę starożytnego szafarza. Poproś, by uzasadnili swój wybór.

Lista stanowisk pracy potencjalnie definiujących rolę starożytnego szafarza:

- inwestor właściciela
- podwładny prezesa
- naczelny sługa egzekutywy
- sługa zarządzający
- operator nadzoru wykonawczego
- kierownik wykonawczy inwestycji
- wiceprezes do spraw nadzoru
- wyrobnik akordowy
- członek personelu
- główny księgowy

Dodaj inne nazwy - rzeczywiste lub wymyślone - które lepiej pasują do twojego kontekstu ekonomicznego, a usuń z tej listy te, które do niego nie pasują. Zanotuj najlepsze pomysły przedstawione podczas dyskusji w klasie. Porównaj je z biblijnymi informacjami zebranymi podczas studium lekcji. Jeśli to możliwe, zanotuj wasze pomysły tak, by uczestnicy lekcji mogli je widzieć.

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Studium tego tygodnia skupia się na rozwijaniu biblijnego zrozumienia słowa „szafarz”. Najwyraźniej definicja tego pojęcia ma zasadnicze znaczenie dla właściwego zrozumienia tego, co wiąże się ze słowem „szafarstwo”. Definiując szafarstwo nasze studium czerpie zarówno ze *Starego Testamentu* jak i z *Nowego Testamentu*, wymieniając funkcje i obowiązki szafarza.

Komentarz biblijny

I. Życie szafarza (Przeczytaj Rdz 2,15; 24,34-38; 39,4; 43,19; Iz 22,14-18; Łk 12,35-48; 1 Kor 4,1-2; Tt 1,7; 1 P 4,10).

Profesor N. Avigad odkrył, że grób znajdujący się na zboczu Góry Oliwnej to grób wspomniany w słowach skierowanych przez Boga za pośrednictwem Izajasza do Szebny (Iz 22,14-18). Napis znajdujący się na grobie, eksponowany obecnie w Muzeum Brytyjskim, został przetłumaczony

Lekcja 5 – 3 lutego, Szafarze po Edenie

następująco: „To jest grób Szebanjahu, który jest nad domem” (pełne omówienie, zob. *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. IV, s. 191).

Opisowe wyrażenie „który jest nad domem” jest typowe dla starotestamentowego przedstawienia szafarza. Różne przekłady stosują różne słowa tłumacząc stanowisko Szebny, a każde z tych słów oddaje pewną część zakresu jego obowiązków: „podskarbi” (BG), „zarządca” (BW), „minister” (BT), „urzędnik” (BKR), „wielkorządca” (NBG).

Najwyraźniej szafarze byli zaliczani do domowników właściciela. W gruncie rzeczy byli sługami, ale nie w poniżającym sensie, jak zwykli niewolnicy. Zarządzali oni własnością pana i przypuszczalnie kierowali podlegającymi im sługami, zarządzali planami domowego gospodarstwa, spełniali obowiązki związane z finansami, a nawet byli uważani za oficjalnych „urzędników”.

W czasach nowotestamentowych występują dwa greckie słowa tłumaczone jako szafarz. Bardziej powszechne to *oikonomos*, które występuje 10 razy w *Nowym Testamencie*, a drugie to *epitropos*, występujące 3 razy. *Oikonomos* to połączenie dwóch greckich słów: *oikos*, oznaczającego dom, i *nemô*, oznaczającego „zarządzać” albo „porządkować”. Tak więc szafarz był osobą odpowiedzialną za uporządkowane funkcjonowanie domu. Drugie słowo, *epitropos*, było używane w odniesieniu do szafarzy w tym samym sensie co słowo *oikonomos*, ale mogło się także odnosić do urzędników państwowych albo osób pilnujących dzieci. W Ga 4,2 *epitropos* i *oikonomos* występują w tym samym wersecie. Wyjątkowym wkład *Nowego Testamentu* polega na tym, że stosuje ten termin metaforycznie w sprawach duchowych, a także używa go w dosłownym sensie. To metaforyczne użycie zbadamy głębiej w następnej części.

Do rozważenia: Jak fakt, iż szafarzom powierzano poważne obowiązki, ale nadal uważano ich za sługi, podnosi na wyższy poziom pojęcie chrześcijańskiej służebności czy chrześcijańskiej służby?

II. Administrowanie duchową prawdą (przeczytaj 1 Kor 4,1-2; Tt 1,7; 1 P 4,10; Kol 2,2-3; 1 Tm 3,16).

Choć *Nowy Testament* używa słowa „szafarz” w dosłownym sensie, podobnie jak *Stary Testament*, to jednak poszerza jego użycie i stosuje je w sensie administrowania duchowymi prawdami czy, jak mówi Paweł, tajemnicami Bożymi. Wspomniany fragment z *Pierwszego Listu do Koryntian* stosuje to słowo do kaznodziejów ewangelii. W *Liście do Tytusa* Paweł odnosi to słowo do przywódców kościelnych, w tym zwłaszcza starszych i przełożonych. Piotr odnosi je do wierzących ogółem. Pomyśl o ryzyku, jakie Bóg podejmuje składając wieczne skarby Jego duchowych bogactw w naczyniach glinianych, do których słusznie można porównać nas, cielesne, śmiertelne istoty.

Rozważ odpowiedzialność, z jaką wiąże się takie duchowe powiernictwo. Choć słowa napomnienia Pawła, byśmy byli wiernymi szafarzami ewangelii Bożej, są bardzo ważne dla nas, to jednak jego życie przemawia jeszcze wyraźniej. Pomimo niewyobrażalnych trudności wiernie szafował on ewangelią w coraz szerszym zakresie. Tak mówi o tym doświadczeniu: „Więcej pracowałem, częściej byłem w więzieniach, nad miarę byłem chłostany, często znajdowałem się w niebezpieczeństwie śmierci. Od Żydów otrzymałem pięć razy po czterdzieści uderzeń bez jednego, trzy razy byłem chłostany, raz ukamienowany, trzy razy rozbił się ze mną okręt, dzień i noc spędziłem w głębinie morskiej. Byłem często w podróży, w niebezpieczeństwach na rzekach, w niebezpieczeństwach od zbójców, w niebezpieczeństwach od rodaków, w niebezpieczeństwach od pogan, w niebezpieczeństwach w mieście, w niebezpieczeństwach na pustyni, w niebezpieczeństwach na morzu, w niebezpieczeństwach między fałszywymi braćmi. W trudzie i znoju, często w niedosypianiu, w głodzie i pragnieniu, często w postach, w zimie i nagości. Pomijając te sprawy zewnętrzne, pozostaje codzienne nachodzenie mnie, troska o wszystkie zbory. Jeśli kto słabnie, czy i ja nie słabnę? Jeśli kto się potknie, czy i ja nie płonę?” (2 Kor 11,23-29).

Paweł podjął obowiązek administrowania ewangelią i nie zaniedbał niczego, by wypełnić tę misję.

Do rozważenia: Zważywszy dziedzictwo duchowego szafarstwa Pawła i wielu innych wiernych sług Bożych na przestrzeni dziejów, jakie dziedzictwo ty pozostawisz po sobie?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Bóg powierzył nam niezwykle odpowiedzialne funkcje najwyższego zaufania. Przeznaczenie zgubionych ludzi waży się właśnie teraz. Każdy wybór, jakiego dokonujemy, albo przyczynia się do szerzenia Bożej misji, albo ją spowalnia. Kto jest w stanie sprostać takim wyzwaniom?! Chrystus mógł powierzyć swoje skarby niebiańskim aniołom. Mógł powołać bezgrzeszne istoty z innych światów. Mógł zniszczyć ludzkość i zacząć od nowa. Jednak wołał poświęcić samego siebie, a teraz polega na nas, iż będziemy wiernymi szafarzami Jego łaski w upadłym świecie.

Pytania do przemyślenia/zastosowania

1. Jak współcześni chrześcijanie mogą doświadczyć zapału, jaki przejawiali apostołowie Chrystusa w administrowaniu duchową prawdą w świecie?

2. Jakie są cechy identyfikujące wiernych szafarzy we współczesnym społeczeństwie?

3. Jakie praktyczne kroki musimy podjąć, by upewnić się, że interesy Chrystusa są dla nas najważniejsze, a nasze własne są na drugim miejscu?

4. Jakie obietnice Ducha Świętego powinny zachęcać nas do wiernego chrześcijańskiego szafarstwa?

5. Paweł powiada, że nie należymy sami do siebie, gdyż zostaliśmy nabyci przez Chrystusa za wielką cenę. Jak rozmyślanie o tym fakcie motywuje nas do chrześcijańskiego szafarstwa?

6. Jak możemy rozszerzać nasz wpływ jako wierni szafarze, aby inni mogli nas naśladować?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Z pewnością jesteśmy szafarzami darów Bożych, ale, co ważniejsze, jesteśmy szafarzami łaski Bożej. Te dwie sfery się uzupełniają. Fizyczne i duchowe środki powierzone nam przez Boga mają być skutecznie stosowane w Bożej misji przez tych, którzy pragną być wiernymi szafarzami ewangelii.

Zadania

1. Przygotuj plan dzisiejszego tematu tak, by przedstawić go grupie młodzieży. Dołącz do prezentacji przykłady z osobistego rozwoju w wierze. Szczerze powiedz o tych czasach, kiedy stawiałeś własne interesy ponad interesy twójgo Właściciela. Opowiedz o tym, jak Bóg ci błogosławił w materialny i duchowy sposób, kiedy stawiałeś Jego interesy na pierwszym miejscu.

2. Przyjrzyj się potrzebom w twojej społeczności i wybierz jedną dziedzinę, w której możesz dokonać zmian dzięki szczególnym darom i talentom powierzonym ci przez Boga.